

Cod ECLI ECLI:RO:CABUC:2024:186.000863
Dosar nr. 28097/3/2022*

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA CIVILĂ NR. 863
Ședința publică din data de 14 mai 2024
Curtea constituită din:
Președinte: Daniela Panioglu
Judecător: Ana Corina Tudor
Judecător: Mircea Epuran
Grefier: Andra Gheonea

Pe rol se află soluționarea în contencios administrativ și fiscal a recursului formulat de către recurenții-pârâți **PRIMARUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI** și **NICUȘOR DANIEL DAN**, *împotriva Sentinței civile nr. 5934/17.11.2023, încheierii din data de 19.10.2023 și a încheierii din data de 09.11.2023 pronunțate de Tribunalul București – Secția a II-a Contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 28097/3/2022**, în contradictoriu cu intimații-reclamanți **TACLIT SABIN-ALEXANDRU** și **NICU GEORGE EMANUEL**, având ca obiect „*amendă pentru neexecutarea hotărârii judecătorești (art.24 din legea nr.554/2004) - recurs*”.

La apelul nominal făcut în ședința publică, în ordinea listei, a răspuns recurentul-pârât Primarul General al Municipiului București, prin avocat Lungu Alexandra – Elisabeta, cu împuternicire la fila 19, lipsind recurentul-pârât Nicușor Daniel Dan și intimații-reclamanți Taclit Sabin-Alexandru și Nicu George Emanuel.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează Curții faptul că recurenții-pârâți au depus la data de 29.03.2024, prin poștă, răspuns la întâmpinare, după care:

Curtea acordă cuvântul asupra excepției nulității recursului, invocată de către intimații-reclamanți prin întâmpinare.

Recurentul-pârât Primarul General al Municipiului București, prin avocat, solicită respingerea excepției având în vedere faptul că prin cererea de recurs au fost invocate în mod expres motivele de recurs, respectiv cazurile de casare prevăzute de art. 488 alin. 1, pct. 5, 6 și 8 Cod procedură civilă.

Curtea respinge ca neîntemeiată excepția nulității recursului, invocată de către intimații-reclamanți prin întâmpinare, întrucât recursul este motivat în fapt și în drept.

Nemaifiind alte cereri prelabile de formulat sau excepții de invocat, Curtea acordă cuvântul asupra probelor, în baza art. 237 Cod procedură civilă.

Recurentul-pârât Primarul General al Municipiului București, prin avocat, solicită admiterea probei cu înscrisurile depuse la dosar.

Deliberând asupra probatoriului, Curtea în temeiul art. 258 Cod procedură civilă și art. 492 Cod procedură civilă, raportat la art. 255 Cod procedură civilă, încuviințează pentru recurenții-reclamanți proba cu înscrisurile aflate la dosar, apreciind că sunt admisibile și concludente, în scopul soluționării procesului.

Curtea, în baza art. 244 Cod procedură civilă, declară cercetarea procesului terminată, iar în temeiul art. 392, coroborat cu art. 244 Cod procedură civilă, declară deschise dezbaterile asupra recursului.

Recurentul-pârât Primarul General al Municipiului București, prin avocat, solicită admiterea recursului.

Referitor la cazul de casare prevăzut de art. 488 alin. 1, pct. 5 Cod de procedură civilă, reprezentantul convențional al recurentului-pârât învederează Curții faptul că în mod greșit a încălcat norme de procedură sancționate cu nulitatea. Astfel, menționează că în mod greșit o persoană fizică a fost introdus în cauză cu nerespectarea principiului disponibilității și a dispozițiilor art. 204 Cod procedură civilă, dar și a art. 24 alin. 3 din Legea nr. 554/2004. La primul termen de judecată, instanța de fond a pus în discuție necesitatea introducerii în cauză a domnului Nicușor Daniel Dan, în calitate de pârât, partea adversă a fost de acord, sens în care s-a dispus introducerea în cauză a pârâtului persoană fizică. La solicitarea reclamantului, instanța de fond a indicat temeiul de drept în baza căruia s-a dispus introducerea în cauză a pârâtului persoană fizică, respectiv art. 24 alin. 3 din Legea nr. 554/2004, la cererea părții.

La interpelarea Curții cu privire la eventuala invocare a excepției lipsei calității procesuale pasive a recurentului-reclamant Dan Daniel Nicușor, avocatul ales al recurentului-pârât Primarul General al Municipiului București arată că înțelege să introducă greșit în cauză a pârâtului Dan Daniel Nicușor, motiv de ordine publică.

Recurentul-pârât Primarul General al Municipiului București, prin avocat, învederează Curții faptul că în acel stadiu procesual, rejudecare în fond, nu era posibil introducerea în cauză a unui nou pârât, pe calea unei modificări la acțiune. De asemenea, precizează că art. 24 alin. 3 din Legea nr. 554/2004 nu constituie un temei procedural de introducere în cauză a unei persoane terțe, în acest sens instanța de contencios administrativ putând uza art. 16¹ din Legea nr. 554/2004. Mai mult, în cauză prevederile art. 16¹ din Legea nr. 554/2004 nici nu puteau fi aplicabile întrucât introducerea în cauză nu s-a dispus de instanță din oficiu.

Totodată, avocatul ales al recurentului-pârât Primarul General al Municipiului București arată că instanța de fond a apreciat în mod greșit că în cauză se aplică prevederile art. 24 din Legea nr. 554/2004, în forma în vigoare la data introducerii cererii de chemare în judecată. Precizează că, la data introducerii prezentei acțiuni, textul de lege stipula că și conducătorul autorității publice poate fi obligat la plata amenzii. În cursul procesului însă, art. 24 din Legea nr. 554/2004 a suferit modificări, în sensul excluderii posibilității amendării conducătorului autorității publice. Având în vedere modificarea legislativă intervenită și ținând cont că amenda aplicată este o sancțiune contravențională, în conformitate cu prevederile art. 15 din Constituția României, în speță trebuia să fie aplicată legea mai favorabilă, respectiv cea prin care conducătorul autorității publice nu mai poate fi obligat la plata amenzii în caz de neîndeplinire a obligației stabilite în sarcina autorității publice/instituției publice prin hotărâre judecătorească.

După deschiderea dezbaterilor asupra recursului se prezintă și intimații-reclamanți Taclit Sabin-Alexandru și Nicu George Emanuel, identificați în baza

În continuare, în susținerea recursului, reprezentantul convențional al recurentului-pârât Primarul General al Municipiului București învederează Curții faptul că în mod greșit instanța de fond a apreciat că, în primul ciclu procesual, a fost casată întreaga sentință pronunțată de instanța de fond având în vedere că nu s-a formulat recurs și împotriva soluției pronunțate asupra capătului de cerere prin care s-a solicitat acordarea de penalități.

De asemenea, reprezentantul convențional al recurentului-pârât Primarul General al Municipiului București precizează că instanța de fond nu a analizat o serie dintre apărări, încălcându-se principiile fundamentale ale procesului civil.

Cu privire la cazul de casare prevăzut de art. 488 alin. 1, pct. 6 Cod procedură civilă, avocatul ales al recurentului-pârât Primarul General al Municipiului București învederează Curții faptul că instanța de fond a soluționat excepția de inadmisibilitatea a cererilor prin care se solicită aplicarea amenzii și penalităților fără a supune analizei argumentele expuse de către pârât la termenul de judecată din data de 09.11.2023, respectiv faptul că Nicușor Daniel Dan – pârât persoană fizică – nu este conducătorul autorității publice întrucât Primarul General este o autoritate unipersonală, care cumulează atât calitatea de autoritate publică, cât și pe cea de conducător al autorității, și, prin urmare, persoana fizică nu avea calitate pentru a pune pe

ordinea de zi aprobarea unui PUZ. Instanța de fond nu a arătat motivul pentru care a apreciat că pârâțul persoană fizică este reprezentantul autorității publice, doar a dispus obligarea acestuia la plata unei amenzi.

În ceea ce privește cazul de casare prevăzut de art. 488 alin. 1, pct. 8 Cod procedură civilă, avocatul ales al recurentului-pârât Primarul General al Municipiului București învederează Curții faptul că Legea nr. 350/2001 și Codul administrativ prevăd, în mod expres, drept condiții pentru a se putea pune pe ordinea de zi discutarea unui PUZ, ca documentația să fie completă (să aibă inclusiv Referatul de aprobare) și legală. În cauză, documentația nu era completă dat fiind faptul că Referatul de aprobare a fost revocat de către Primarul General, din cauza unor motive grave de nelegalitate. Documentația a fost luată în analiză de către Direcția de Urbanism din cadrul aparatului de specialitate al Primăriei, iar urmare a constatării motivelor de nelegalitate grave, Primarul General a revocat Referatul de aprobare. În această situație, nu se putea înainta spre aprobare documentația, acest fapt constituind contravenție. Prin urmare, nu se poate reține în sarcina pârâțului persoană fizică existența unei culpe. Cu privire la acest aspect, invocă Hotărârea CEDO din 07 ianuarie 2017 pronunțată în cauza Fundația de Cămine de Elevi ale Bisericii Reformate și Stanomirescu împotriva României, prin care s-a stabilit că statul poate să nu pună în executare o hotărâre judecătorească, chiar și definitivă, dacă există elemente obiective care-l împiedică să facă acest lucru.

Recurentul-pârât Primarul General al Municipiului București, prin avocat, își rezervă dreptul de a solicita cheltuieli de judecată pe cale separată.

Intimatul-reclamant Taclit Sabin-Alexandru solicită respingerea recursului și menținerea hotărârii pronunțate de instanța de fond, pe care o consideră ca fiind temeinică și legală. Precizează că, prin Sentința civilă nr. 7307/2021 pronunțată de Tribunalul București, pârâțul Primarul General al Municipiului București a fost obligat să introducă, de îndată, pe ordinea de zi următoarei ședințe a Consiliului Local al Municipiului București planul urbanistic zonal întocmit de Taclit Sabin-Alexandru și Nicu George Emanuel. De asemenea, învederează Curții faptul că două instanțe de judecată, în cele două faze procesuale, în urma analizării unui amplu probatoriu, au constatat că documentația privind PUZ-ul este completă și conținea inclusiv Referatul de aprobare emis de Primar. Cu toate acestea, recurentul-pârât Nicușor Daniel Dan a refuzat să pună în executare o hotărâre judecătorească, apreciind că unele documente, emise chiar de către autoritatea pe care o reprezintă, sunt nelegale. Or, nelegalitatea unui act poate fi constată doar de o instanță de judecată, iar nu de către primar.

Totodată, intimatul-reclamant Taclit Sabin-Alexandru arată că revocarea unui act administrativ precum Referatul de aprobare a PUZ se poate face doar în termen de 6 luni, respectiv 1 an, cu condiția să nu fi intrat în circuitul civil, astfel cum prevede Legea nr. 544/2004 a Contenciosului administrativ. Mai arată că, Referatul de aprobate a PUZ era public încă din anul 2018, postat pe site-ul instituției, iar în eventualitatea în care intimatul-pârât îl aprecia nelegal, avea posibilitatea să îl conteste în instanță.

Intimatul-reclamant Taclit Sabin-Alexandru precizează că sancționarea primarului prin aplicarea unei amenzi constituie singurul remediu pus la dispoziție de codul administrativ pentru valorificarea dreptului stabilit de lege sau de instanță. Primarul, ca funcționar public, nu poate constata dacă actele sunt nelegale sau să refuze punerea în aplicare a unei hotărâri judecătorești. Nu solicită cheltuieli de judecată.

Intimatul-reclamant Nicu George Emanuel învederează Curții faptul că susține aceleași concluzii ca intimatului-reclamant Taclit Sabin-Alexandru.

Curtea, în temeiul art. 394 Cod procedură civilă, declară închise dezbaterile în recurs și reține cauza spre soluționare.

CURTEA

Deliberând asupra prezentei cauze, reține următoarele:

1. Circumstanțele cauzei

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului București, la data 17.10.2022 sub nr. 28097/3/2022, reclamanții Taclit Sabin-Alexandru și Nicu George-Emanuel au solicitat amendarea pârâtului Primarul General al Municipiului București cu 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere și obligarea acestuia la plata unor penalități de întârziere în cuantum de 1000 lei/zi de întârziere pentru refuzul de a pune în executare dispozițiile sentinței nr. 7307/23.11.2021 pronunțată de Tribunalul București în dosarul nr. 14121/3/2021 până la data realizării integrale a obligației stabilite de instanța de judecată.

2. Hotărârea instanței de fond

Prin sentința civilă nr. 5394/27.10.2022 tribunalul a respins excepțiile prematurității și inadmisibilității ca neîntemeiate.

A admis în parte cererea de chemare în judecată formulată de reclamanții în contradictoriu cu pârâtii Primarul General al Municipiului București, și Nicușor Daniel Dan.

A obligat pârâtul Nicușor Daniel Dan, în calitate de Primar General al Municipiului București, la plata unei amenzi de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere, calculată de la data comunicării hotărârii, care se face venit la bugetul de stat, pentru neexecutarea sentinței nr. 7307/23.11.2021 pronunțată de Tribunalul București – Secția a II-a de Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr. 14121/3/2021.

Prin decizia nr. 1577 din 12.06.2023 Curtea de Apel București- Secția a IX Contencios Administrativ și Fiscal a respins cererea de suspendare a judecării recursului.

A admis recursul declarat de recurenții-pârâți. A casat sentința recurată și a trimis cauza pentru rejudecare la aceeași instanță.

Prin sentința civilă nr. 5934 din data de 17.11.2023 tribunalul a respins excepțiile prematurității și inadmisibilității invocate de pârâtul Primarul General al Municipiului București ca neîntemeiate.

A admis în parte cererea de chemare în judecată formulată de reclamanții în contradictoriu cu pârâtii Primarul General al Municipiului București, și Nicușor Daniel Dan.

A obligat pârâtul Nicușor Daniel Dan, în calitate de Primar General al Municipiului București, la plata unei amenzi de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere, calculată de la data comunicării hotărârii, care se face venit la bugetul de stat, pentru neexecutarea sentinței nr. 7307/23.11.2021 pronunțată de Tribunalul București – Secția a II-a de Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr. 14121/3/2021.

3. Calea de atac exercitată în cauză

Împotriva acestei sentințe, la data de 15.01.2024 a declarat recurs recurentul-pârât solicitând admiterea recursului, casarea în totalitate a Sentinței civile nr. 5934/17.11.2023, încheierii de ședință din data de 19.10.2023, precum și a încheierii din 9.11.2023 și rejudecând cauza în principal, admiterea excepției prematurității/inadmisibilității cererii de chemare în judecată, cu consecința respingerii acesteia ca prematură/inadmisibilă, iar în subsidiar, respingerea cererii formulată de către reclamanți ca neîntemeiată.

În motivarea cererii a arătat că hotărârea este pronunțată cu încălcarea a multiple dispoziții legale, fiind incidente motivele de recurs prevăzute de art. 488 alin. 1 pct. 5 și 8.

Instanța a încălcat reguli esențiale de procedură a căror nerespectare atrage sancțiunea nulității prin încheierea de ședință din 19.10.2023, motiv pentru care este incident motivul de recurs prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 5 C.proc.civ

În speță, prin încheierea de ședință din 19.10.2023, instanța a luat măsura introducerii în cauză a pârâtului Nicușor Daniel Dan ca persoană fizică, „având în vedere limitele rejudecării și principiul disponibilității, precum și în temeiul precizărilor reclamanților în sensul că își motivează cererea pe dispozițiile art. 24 din Legea nr. 554/2004, în forma în vigoare la momentul depunerii cererii, articol care urmărește să reglementeze procedura executării unei hotărâri definitive obținute în urma admiterii acțiunii formulate împotriva unei autorități publice.

Dispozițiile legale despre care face vorbire constituie reguli de procedură specifice procedurii de executare, însă nu reprezintă un temei legal, procedural, în baza căruia instanța de judecată să poată introduce o parte în cauză.

Principiul disponibilității ar fi permis modificarea cadrului procesual doar în urma modificării acțiunii până la primul termen de judecată, așa cum dispune Codul de procedură civilă (art. 204). După cum a susținut și reprezentantul convențional al Primarului General la termenul din data de 19.10.2023, reclamantii erau la acel moment decăzuți din dreptul de a modifica cadrul procesual. Aceasta deoarece art. 204 din Codul de procedură civilă se referă la primul termen de judecată la care reclamantul este legal citat, în fața primei instanțe, în primul ciclu procesual, și nu în rejudecare.

Așadar, în aceste condiții, principiul disponibilității împiedică în realitate completarea cadrului procesual la solicitarea reclamantilor la primul termen în rejudecare. Apreciind în sens contrar, instanța a încălcat reguli de procedură sancționate cu nulitatea, respectiv art. 9 și art. 204 din Codul de procedură civilă.

Pentru claritate, precizează că dispozițiile legale aplicabile permiteau instanței să introducă în cauză părți chiar la acel moment, însă aceste prevederi nu au fost invocate, iar condițiile de aplicare a acestora nu erau în orice caz îndeplinite. Pe cale de consecință, nu se poate aprecia că persoana fizică a fost introdusă forțat în cauză.

Oricum, la niciun moment instanța nu a pus în discuție necesitatea introducerii în cauză a unei alte persoane, situație care să îi permită în teorie să facă aplicarea art. 78 și urm. C.proc.civ sau conform art. 161 din Legea 554/2004.

Clarificarea cadrului procesual a venit ca urmare a solicitării reprezentantului convențional al pârâtului, așa cum reiese din încheierea de ședință din 19.10.2023, respectiv lămurirea temeiurilor de drept pe care reclamantii și-au întemeiat cererea de introducere în cauză a persoanei fizice Nicușor Daniel Dan, introducerea ce nu a fost pusă în discuție din oficiu.

Astfel, introducerea în cauză a fost admisă ca urmare a cererii reclamantilor întemeiate pe art. 24 din Legea 554/2004, ulterior primului termen de judecată și nu ca urmare a punerii în discuție a acestui aspect la cererea instanței, ca urmare a constatării necesității acestui fapt, după cum reglementează art. 78 C.proc.civ sau art. 161 din Legea 554/2004.

Pe cale de consecință, situația nu poate fi încadrată în ipotezele vizate de art. 78 C.proc.civ sau art. 161 din Legea 554/2004, chiar dacă acesta ar fi aplicabil în cauză, fapt pe care îl respinge.

Mai mult, măsura luată de către instanță este eronată dat fiind faptul că persoana fizică Nicușor Daniel Dan nu a fost parte în litigiul în cadrul căruia a fost pronunțată hotărârea față de care s-a solicitat aplicarea amenzilor, respectiv a penalităților. Mai precis, raportul juridic litigios declanșator al cauzei 28097/3/2022 nu cuprinde persoana fizică Nicușor Daniel Dan, ci Primarul General al Municipiului București ca autoritate obligată prin Sentința pronunțată în Dosarul 14121/3/2021.

Astfel, persoana fizică Nicușor Daniel Dan nu poate fi obligată printr-o cerere întemeiată pe dispozițiile art. 24 alin. 3 din Legea nr. 554/2004, dat fiind faptul că persoana fizică nu reprezintă persoana obligată prin titlul executoriu și nici nu este conducătorul autorității publice, în sensul acestei prevederi.

În primul rând, persoana fizică Nicușor Daniel Dan nu este persoana obligată prin hotărâre judecătorească, așa cum poate fi observat din dispozitivul hotărârii judecătorești care reprezintă titlul executoriu. De altfel, persoana fizică nici nu a fost parte în cauza 14121/3/2021.

În al doilea rând, persoana fizică Nicușor Daniel Dan nu este conducătorul autorității publice, acesta reprezentând persoana care deține funcția de demnitate publică a Primarului General al Municipiului București, neputând exista o confuzie între cele două.

Pentru toate aceste motive, prin introducerea persoanei fizice Nicușor Daniel în cadrul prezentului litigiu, instanța de judecată a încălcat și dispozițiile art. 24 alin. 3 din Legea nr. 554/2004.

În aceste condiții, prin maniera în care a înțeles să introducă în cauză persoana fizică în instanța a încălcat reguli de procedură a căror nerespectare atrage sancțiunea nulității, mo pentru care se impune casarea în totalitate a încheierii de ședință din data de 19.10.2023, și pe care o invocă este una virtuală și evidentă, având în vedere împrejurarea că prin aceeași manieră de introducere în cauză a unei persoane străine de proces, dincolo de termenii expres și impertiv prevăzute de legea procedurală, au fost înfrânte principiile fundamentale ale procesului civil, respectiv disponibilitatea și egalitatea părților. Practic, judecătorul cauză a înlăturat limitele principiului disponibilității și a stabilit cadrul procesual pasiv în momentul în care reclamantul nu o mai puteau face.

Instanța a determinat în mod incorect varianta art. 24 alin. 3 din Legea nr. 554/2004 aplicabilă prezentului demers judiciar.

După cum a indicat prin notele scrise depuse în fața instanței de rejudecare, Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ a fost modificată prin Legea nr. 84/2023 pentru modificarea Legii contenciosului administrativ, iar modificările au vizat art. 24 alin. 3.

Dispozițiile noi interzic aplicarea amenzii oricăror alte persoane decât persoane juridice, autorității sau instituției publice. Astfel, o persoană fizică nu ar putea fi subiectul aplicării amenzii la momentul intrării în vigoare a modificării art. 24 alin. 3. Pe cale de consecință, în virtutea principiului aplicării legii mai favorabile, apreciază că modificarea legislativă citată este aplicabilă în cauză.

La termenul din data de 19.10.2023 reprezentantul convențional al Primarului General a susținut aceste argumente, însă instanța le-a respins în mod eronat, apreciind că se aplică legea "în forma în vigoare la momentul depunerii cererii".

Apreciind astfel, instanța a încălcat principiul aplicării legii mai favorabile, consacrat de art. 15 din Constituția României. Făcând referire la legea aplicabilă procesului, dispoziția încălcată atrage aplicarea art. 488 alin. 1 punctul 5 Cod. Proc. civ., reguli de procedură a căror nerespectare atrage sancțiunea nulității - motiv de recurs prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 5 C.Proc.Civ.

Recurentul-pârât precizează că Încheierea de ședință din data de 9.11.2023 este nelegală, instanța considerând în mod eronat că a fost casată întreaga soluție, încălcând astfel reguli de procedură a căror nerespectare atrage sancțiunea nulității, motiv de recurs prev. de art. 488 alin.1 pct. 5 C.proc.civ.

Prin Sentința civilă nr. 5934/2022, Tribunalul București a dispus asupra penalităților solicitate și a admis în parte cererea, respectiv în ce privesc daunele cominatorii, Tribunalul nu poate să facă abstracție de natura juridică a penalităților care presupun o sancțiune cu rol de a-i despăgubi pe reclamanți pentru întârzierea în executare, în contextul în care aceștia nu au arătat cum au fost prejudiciați, în lipsa indiciilor privind existența unui prejudiciu concret generat de modul în care a acționat pârâtul, față de soluția promptă a amendării ce a fost luată în cauză. Tribunalul a apreciat că acest capăt de cerere rămâne neîntemeiat.

Față de această sentință, Primarul General a formulat calea de atac a recursului doar cu privire la problemele identificate legate de cadrul procesual, de încălcarea dreptului la apărare a subscrisului, precum și de soluția eronată dispusă asupra excepțiilor prematurității, respectiv a inadmisibilității aplicării amenzii, solicitând casarea doar în parte a sentinței civile.

Astfel, Primarul General a solicitat casarea în parte a sentinței civile și nu a atacat soluția pronunțată de instanța de judecată asupra cererii de acordare a penalităților.

În aceste condiții, apreciază că instanța din recurs, Curtea de Apel București, a casat sentința doar în limitele investirii indicate supra, respectiv doar cu privire la soluția/considerentele eronate ale instanței de fond asupra cadrului procesual, asupra încălcării dreptului la apărare a subscrisului, precum și asupra soluției eronate dispuse privind excepțiile

prematurității, respectiv a inadmisibilității aplicării amenzii, dar nu și cu privire la soluția pronunțată asupra penalităților.

Pe cale de consecință, instanța a considerat că soluția asupra tuturor capetelor de cerere poate fi repusă în discuție cu încălcarea normelor de procedură ce atrag sancțiunea nulității încheierii de ședința din data de 9.11.2023.

Instanța nu motivează soluția cu privire la admisibilitatea cererii de obligare a pârâtului persoană fizică la plata amenzii, respectiv cu privire la pretinsa identitate dintre persoana fizică și calitatea de conducător al autorității publice - motiv de recurs prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 6 C.proc.civ

În fața primei instanțe, pârâții au formulat apărări ample atât în susținerea inadmisibilității cererii de aplicare a unei amenzi persoanei fizice Nicușor Daniel Dan, cât și pe fondul acestei cereri. Astfel, pârâții au arătat că persoana fizică Nicușor Daniel Dan nu este conducătorul autorității publice, acesta fiind persoana care deține funcția de demnitate publică a Primarului General al Municipiului București. Nu poate exista o confuzie între cele două.

Aceste apărări au fost și susținute la termenul din data de 9.11.2023:

Instanța a soluționat excepția fără a analiza argumente invocate, ci raportându-se exclusiv la apărărilor formulate în susținerea excepției prin întâmpinare de Primarul General.

În aceste condiții, apreciază că soluția asupra excepției inadmisibilității este nemotivată, deoarece nu indică rațiunea pentru care instanța a respins această excepție, astfel cum a fost formulată din perspectiva persoanei fizice. Mai exact, instanța nu a motivat de ce apreciază că persoana fizică este conducătorul autorității publice.

Îndeplinirea acestei calități nu a fost motivată nici cu ocazia soluției pe fondul cauzei, cu ignorarea completă a apărărilor prezentate de pârâți.

În aceste condiții, instanța a pronunțat o hotărâre nemotivată în ce privește excepția inadmisibilității capătului de cerere referitor la plata unei amenzi, respectiv pe fondul cauzei, din perspectiva pretensei îndepliniri a calității de conducător al autorității publice către persoana fizică.

În situația în care s-ar aprecia că soluția este totuși motivată, aceasta este pronunțată cu încălcarea normelor de procedură ce reglementează drepturile procesuale ale pârâților, prin ignorarea completă a apărărilor pârâților cu privire la aspectul menționat.

Analiza instanței încalcă reguli de procedură a căror nerespectare atrage sancțiunea nulității - motiv de recurs prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 5 din Codul de procedură civilă

Prin analiza sa, instanța a încălcat principii fundamentale ale procesului civil, respectiv dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare ale pârâților și principiul procesual al aflării adevărului, garantate de art. 5, 6, 13, 22 din Codul de procedură civilă și art. 6 para. 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Încălcarea acestor norme este sancționată cu nulitatea, conform art. 174 din Codul de procedură civilă.

Mai exact, instanța nu a analizat următoarele apărări esențiale ale pârâților, cu impact hotărâtor asupra soluției ce urma să fie pronunțată:

- persoana fizică Nicușor Daniel Dan nu este conducătorul autorității publice, acesta reprezentând persoana care deține funcția de demnitate publică a Primarului General al Municipiului București, neputând exista o confuzie între cele două;
- nu poate fi primită situația în care potențiale amenzi să fie achitate din patrimoniul propriu al persoanei fizice Nicușor Daniel Dan, dată fiind imposibilitatea persoanei fizice de a pune în executare obligația stabilită prin titlu executoriu. Prevederile aplicabile (art. 56 alin. (6) din Legea nr. 350/2001) atribuie această operațiune în sarcina Primarului General, și nu a persoanei fizice care ocupă această poziție de demnitate publică;
- din aceeași perspectivă, nu poate fi acceptată obligarea la plata unor penalități a unei persoane fizice care nu face parte din raportul juridic litigios inițial, nu a fost obligată prin titlu executoriu și nici nu este abilitată să ducă la îndeplinire obligația, eventuala obligație neputând fi îndeplinită de persoana fizică Nicușor Daniel;

• neexecutarea în termenul legal a titlului executoriu se datorează imposibilității obiective de a introduce pe ordinea de zi proiectul PUZ întocmit de reclamânți, întrucât, după pronunțarea Sentinței civile nr. 7307/23.11.2021, care constituie titlul executoriu, au apărut elemente noi în raport de care autoritatea publică pârâtă se află în imposibilitate obiectivă de a pune în executare obligația stabilită de către instanța de judecată prin sentința nr. 57/2019 și art. 56 alin. 6 din Legea nr. 350/2001;

• în cauză, nu a fost emisă hotărârea CGMB de aprobare/respingere a documentației de urbanism, deci referatul revocat nu a produs efecte juridice;

• Primarul General al Municipiului București este ținut să respecte deciziile Comisiei Tehnice de amenajare a teritoriului și urbanism;

• Adresa nr. 136708/21.09.2022 nu a fost emisă pro causa.
Procedând astfel, instanța a încălcat prevederile art. 5, 6, 13, 22 C.proc.civ.

Apreciază că analiza instanței a încălcat în egală măsură dreptul la apărare al pârâților, prin faptul că a refuzat să analizeze apărări esențiale ale acestora.

Instanța a respins excepțiile prematurității și inadmisibilității cu încălcarea normelor de procedură a căror nerespectare atrage sancțiunea nulității, respectiv cu încălcarea normelor de drept material - motive de recurs prevăzute de art. 488 alin. 1 pct. 5 și 8 C.Proc.Civ.

Respingând excepția prematurității, instanța a încălcat prevederile art. 24 din Legea 554/2004, precum și art. 135 și 136 din Codul administrativ - motive de recurs prevăzute de art. 488 alin. 1 pct. 5 și 8 C.Proc.Civ.

În primul rând, la momentul înregistrării cererii reclamânților nu era împlinit termenul de 30 de zile prevăzut de dispozițiile art. 24 alin. 1 din Legea 554/2004, motiv pentru care se impunea admiterea excepției prematurității.

În al doilea rând, raportat la momentul rămânării definitive a hotărârii pronunțate în Dosarul 14121/3/2021, respectiv la momentul înregistrării cererii, Primarul General nu a avut posibilitatea reală de a parcurge toate etapele legale prevăzute de lege privind introducerea pe ordinea de zi a proiectelor de hotărâre, procedura fiind una de durată.

Această procedură este una amplă, fiind reglementată prin dispozițiile art. 135 și 136 din Codul administrativ.

În concluzie, la momentul înregistrării cererii nu era împlinit termenul de 30 de zile prevăzut de dispozițiile art. 24 alin. 1 din Legea 554/2004. De asemenea, nu exista posibilitatea reală ca toate etapele prevăzute de lege să fie parcurse în timpul scurt curs de la rămânerea definitivă a hotărârii prin care Primarul General a fost obligat la introducerea pe ordinea de zi și introducerea cererii de aplicare a amenzi/penalităților. Pentru aceste motive, se impunea respingerea cererii formulată de reclamânți ca prematură.

Pe cale de consecință, instanța a respins în mod eronat excepția prematurității cererii, încălcând astfel normele prevăzute de art. 24 din Legea 554/2004, precum și art. 135 și 136 din Codul administrativ.

Respingând excepția inadmisibilității, instanța a încălcat prevederile art. 24 alin. 3 din Legea nr. 554/2004 - motiv de recurs prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 5 C.proc.civ

Cu privire la aplicarea unei amenzi în cuantum de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere până la realizarea integrală a obligației stabilite de instanța de judecată, face următoarele precizări.

La termenul din data de 19.10.2023, instanța a luat act de cererea reclamânților de introducere în cauză a persoanei fizice Nicușor Daniel Dan, așa cum poate fi observat din încheierea de ședință și a introdus în cauză persoana fizică Nicușor Daniel Dan.

Persoana fizică Nicușor Dan nu poate fi obligată la plata amenzi, în primul rând deoarece nu este, în mod evident, persoana obligată prin sentința indicată anterior.

Prin Sentința nr. 7307/2021 pronunțată în Dosarul 14121/3/2021 a fost obligat Primarul General al Municipiului București la introducerea de îndată pe ordinea de zi a

mătoarei ședințe a Consiliului General al Municipiului București. Această Sentință a fost confirmată prin Decizia civilă nr. 2242/2022.

Raportul juridic litigios declanșator al situației dosarului 28097/3/2022 nu cuprinde persoana fizică Nicușor Daniel Dan, ci Primarul General al Municipiului București ca autoritate obligată prin Sentința pronunțată în Dosarul 14121/3/2021.

Este incorectă punerea semnului egalității între persoana fizică Nicușor Daniel Dan și autoritatea publică executivă reprezentată de Primarul General al Municipiului București.

Primarul General ca autoritate publică reprezintă o entitate distinctă, un ales local, iar doar acesta face parte din raportul juridic litigios inițial.

În acest sens sunt dispozițiile alin. 6 ale art. 154 din OUG 57/2019 privind Codul administrativ, care dispun în sensul că „Primarul, în calitatea sa de autoritate publică executivă a administrației publice locale, reprezintă unitatea administrativ-teritorială în relațiile cu alte autorități publice, cu persoanele fizice sau juridice române și străine, precum și în justiție.”

În al doilea rând, persoana fizică Nicușor Daniel Dan nu este conducătorul autorității publice, acesta reprezentând persoana care deține funcția de demnitate publică a Primarului General al Municipiului București, neputând exista o confuzie între cele două.

Astfel, potrivit Codului administrativ, instituția primarului și, prin excelență, cea a Primarului General al Municipiului București este o poziție de demnitate publică ce face parte din aleșii locali, în înțelesul art. 5 lit. f din Codul administrativ.

Față de prevederile Codului administrativ, rezultă faptul că funcția de Primar General al Municipiului București este o funcție de demnitate publică, aleasă prin vot și care exercită autoritatea publică locală executivă.

Persoana fizică care deține funcția de demnitate publică a Primarului General al Municipiului București nu poate fi considerată ca fiind conducătorul autorității publice locale.

În al treilea rând, nu poate fi primită situația în care potențiale amenzi să fie achitate din patrimoniul propriu al persoanei fizice Nicușor Daniel Dan, dată fiind imposibilitatea persoanei fizice de a pune în executare obligația stabilită prin titlu executoriu. Prevederile aplicabile (art. 56 alin. (6) din Legea nr. 350/2001) atribuie această operațiune în sarcina Primarului General, și nu a persoanei fizice care ocupă această poziție de demnitate publică.

Pentru aceste motive, apreciază că se impunea admiterea excepției inadmisibilității capătului de cerere privind aplicarea amenzii.

Dispozițiile art. 906 din Codul de procedură civilă (la care fac trimitere directă dispozițiile art. 24 alin. (3) din Legea 554/2004) precizează că doar ulterior expirării termenului de 10 zile de la comunicarea încheierii de încuviințare a executării poate fi constrâns debitorului prin aplicarea unor penalități.

Aplicând această prevedere în materia executării unei hotărâri pronunțate în contencios administrativ, ajungem la concluzia că aplicarea penalităților poate fi făcută abia după trecerea unui termen de 10 zile de la data pronunțării hotărârii prin care instanța admite cererea reclamantilor privind executarea hotărârii. Prin urmare, la acest moment capătul de cerere referitor la penalități este inadmisibil.

Astfel, pentru aceste motive se impunea admiterea excepției inadmisibilității cererii de chemare în judecată.

Obligând pârâtul Nicușor Dan la plata unei amenzi, instanța a încălcat dispoziții de drept material - motiv de recurs prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 8 C.proc.civ.

Având în vedere dispozițiile art. 24 alin. 3 și 4 din Legea nr. 554/2004, trebuie reținut faptul că aplicarea amenzii, iar ulterior fixarea sumei ce se va datora statului, poate fi doar consecința neexecutării culpabile a unei hotărâri judecătorești definitive.

Instanța a apreciat în mod nelegal că pârâții nu au dovedit motive obiective pentru neexecutarea hotărârii în discuție.

În jurisprudență Curții Europene a Drepturilor Omului s-a reținut că dreptul de acces la un tribunal nu poate obliga un stat la executarea oricărei hotărâri, indiferent de

circumstanțe, fiind acceptată posibilitatea existenței unor împrejurări de fapt sau de drept să aibă ca efect temporizarea sau chiar imposibilitatea aducerii la îndeplinire a executoriu. Ceea ce poate fi sancționat este inerția, pasivitatea administrației publice, vedea, spre exemplu, Hotărârea din 27 mai 2003, pronunțată în cauza Sanglier în Franței).

Pentru a decide cu privire la cererea reclamanților, instanța de fond avea obligația să verifice și să stabilească, în raport de circumstanțele speței, existența sau inexistența unor împrejurări obiective de aducere la îndeplinire în termenul legal a titlului executoriu reprezentat de Sentința civilă nr. 7307 pronunțată de Tribunalul București la data de 23.11.2021 în dosarul nr. 14121/3/2021.

Or, prin adresa nr. 136708/21.09.2022 s-a dispus revocarea Referatului de aprobare privind aprobarea Planului Urbanistic Zonal

Neexecutarea în termenul legal a titlului executoriu se datorează deci imposibilității obiective de a introduce pe ordinea de zi Proiectul PUZ întocmit de reclamanți, întrucât pronunțarea Sentinței civile nr. 7307/23.11.2021, care constituie titlul executoriu, au adăugat elemente noi în raport de care autoritatea publică parâtă se află în imposibilitate obiectivă să pună în executare obligația stabilită de către instanța de judecată prin Sentința nr. 7307/23.11.2021, nefiind îndeplinite condițiile legale prevăzute de art. 136 alin. 8 din Codul de procedură civilă nr. 57/2019, precum și de art. 56 alin. 6 din Legea nr. 350/2001.

Așadar, în activitatea lor, autoritățile publice locale (consiliile locale și primăriile) sunt obligate să urmărească în permanență protejarea drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor și să ia măsurile necesare pentru asigurarea respectării acestor drepturi și libertăți. Acele măsuri, acțiuni, acte sau operațiuni care contravin scopului primar al administrației publice locale se impun a fi negreșit sancționate sau cenzurate prin mijloacele prevăzute de lege sau de către administrația publică însăși, sau de autoritatea judecătorească.

Or, punerea pe ordinea de zi a CGMB a unui proiect de aprobare a unei documentații de urbanism care prezintă vicii de legalitate este contrară scopului administrației publice locale și principiilor care guvernează activitatea acesteia.

În considerarea scopului administrației publice locale și a principiilor care guvernează activitatea acesteia, legiuitorul a reglementat prin Legea 350/2001 și Normele metodologice de aplicare a acestei legi o serie de filtre prin care se asigură legalitatea unei documentații de urbanism aprobate. Printre prevederile ce asigură adoptarea unei documentații conforme sunt și art. 56 alin. (6) din Legea 350/2001 care promovează spre aprobare doar documentațiile de urbanism elaborate conform legii. Promovarea spre aprobare a unei documentații de urbanism ce prezintă vicii de legalitate este interzisă de lege și sancționată de instanțele de judecată.

De asemenea, din interpretarea coroborată a art. 135 și art. 136 alin. 8 din Codul de procedură civilă rezultă că există obligativitatea înscrierii pe ordinea de zi doar a proiectele de hotărâre care respectă prevederile impuse de legile speciale.

Ca atare, autoritatea publică executivă își asumă o răspundere de drept administrativ prin introducerea pe ordinea de zi a CGMB a unui proiect de PUZ, fiind astfel necesar ca acest proiect de act administrativ să îndeplinească toate cerințele legale pentru a fi adoptat și promovat.

Or, soluția pronunțată de instanța de fond încalcă flagrant prevederile art. 56 alin. 6, art. 135 alin. 2, 136 alin. 8 și art. 240 alin. 2 și 3 din Codul administrativ, prin aceea că aplică o amendă pentru faptul că Primarul General nu a pus pe ordinea de zi a CGMB o documentație PUZ incompletă și nelegală.

Arată faptul că atât Primarul General al Municipiului București cât și Direcția de Urbanism din cadrul aparatului de specialitate al Primăriei au întocmit un referat/raport prin care au indicat motivele de nelegalitate ale documentației de urbanism a cărei aprobare este urmărită de reclamanți, motive care au condus la revocarea referatului de aprobare și la imposibilitatea punerii pe ordinea de zi a proiectului de PUZ.

Pentru toate motivele prezentate, solicită instanței să admită prezentul recurs, să cazeze în totalitate Sentința civilă nr. 5934/17.11.2023, încheierea de ședință din data de 19.10.2023, precum și încheierea 9.11.2023 și rejudecând cauza în principal, să admită excepția prematurității/inadmisibilității cererii de chemare în judecată, cu consecința respingerii acesteia ca prematură/inadmisibilă, iar în subsidiar, să respingă cererea formulată de către reclamantii ca neintemeiată.

În drept, a invocat dispozițiile art. 488, alin. 1, punctele 5, 6 și 8, precum și pe toate dispozițiile legale Invocate prin prezentul recurs.

4. Apărările intimatului

Prin întâmpinarea formulată, intimații-reclamanți au invocat excepția nulității recursului, iar pe fond respingerea recursului ca nefondat și să menținerea hotărârii ca fiind temeinică.

În apărare, au arătat că din analiza cererii de recurs, se poate observa cu ușurință ca aceasta nu este decât o reluare fidelă a întâmpinării pe care recurenții-pârâți au formulat-o în cadrul litigiului de fond fiind preluate pasaje integrale fără a fi schimbată nici măcar o virgula (aceeași argumentație conform cu care dl Nicusor Daniel Dan nu poate fi obligat să respecte o hotărâre judecătorească definitivă și nici să suporte rigorile legii pentru aceasta atitudine; iar dacă trebuie să suporte cineva repercusiunile legale pentru nerespectarea unei hotărâri judecătorești atunci nu trebuie să fie amendat dl Nicusor Daniel Dan ci trebuie sancționat bucuștenii pentru simplul motiv ca dl Nicusor Daniel Dan "nu este aceeași persoană cu Primarul General"), recurenții neaducând practic niciun argument care să combată soluția atacată.

Faptul ca recurenții-pârâți modifica titlul documentului depus în loc de întâmpinare cu cerere de recurs și apoi reiau aceeași argumentație, nu poate echivala cu o veritabilă cerere extraordinară de atac împotriva unei hotărâri judecătorești.

Fata de acest considerente, în conformitate cu dispozițiile art. 489 alin. 2 CPC, solicită constatarea nulității recursului formulat de recurentul-parat.

Pe fondul cauzei, solicită respingerea recursului ca nefondat și menținerea hotărârii pronunțate de Tribunalul București, ca fiind temeinică și legală, având în vedere următoarele:

În esență, recurenții-pârâți, critica soluția pronunțată de Tribunal invocând 3 motive de recurs prevăzute de art. 488 alin. 1 pct. 5 CPC, respectiv pentru ca dl. Nicusor Daniel Dan a fost introdus în cauză în calitate sa de persoană fizică și pentru că instanța de fond a considerat întreaga soluție ca fiind casată și art.488 alin. 1 pct. 6 CPC întrucât instanța nu ar fi motivat soluția cu privire la admisibilitatea cererii de obligare a dlui Nicusor Daniel Dan la plata unei amenzi pentru nerespectarea cu rea credință a unei hotărâri judecătorești definitive

Solicită respingerea motivelor de recurs pentru următoarele motive:

Așa cum în mod corect a reținut și Tribunalul București, coroborat cu dispozițiile art. 25 alin 1 CPC, litigiul este unul început în anul 2022, atunci când dispozițiile art. 24 alin. 1-3 din Legea 554/2004, stipulau în mod clar răspunderea conducătorului autorității publice sau persoanei obligate pentru nerespectarea unei hotărâri judecătorești definitive.

Faptul ca dl. Nicusor Dan a tergiversat și a sfidat o hotărâre judecătorească definitivă pronunțată de Curtea de Apel București pentru o perioadă de 3 ani, nu poate fi primit ca un argument pentru ca acesta să beneficieze de o lege contencioasă modificată pe parcursul litigiilor derulate între intimați și recurenți.

Așa cum în mod corect a reținut și Tribunalul București, de facto soluția a fost casată integral pentru simplul motiv ca în Hotărârea de casare, Curtea de Apel București a statuat ca vor fi soluționate excepțiile care au privit întreaga acțiune. Mai mult decât atât, prin rejudecarea întregii acțiuni, recurenții nu au suferit repercusiuni suplimentare (respectiv nu au fost obligați la plata vreunor daune/penalități).

Referitor la motiv de recurs privind nemotivarea soluție privind admisibilitatea cererii de obligare la plata amenzii, învederează instanței faptul ca hotărârea Tribunalului București

este una bine motivata si care nu ar putea sustine o alta solutie, decât sancționarea persoana din cadrul institutiilor si autoritatilor publice care nu respecta legea.

Faptul ca recurenții susțin într-o maniera lipsite de logica juridica si raționament l ca “este incorecta punerea semnului egalității între persoana fizica Nicușor Daniel Da autoritatea publica executiva reprezentata de Primarul General al Mun. București” nu poa primit de instanța de control judiciar ca fiind un veritabil motiv de recurs.

Ar fi de neconceput să se dea crezare faptului ca în esența dl Nicușor Dan în calitate de persoană fizica dorește sa respecte hotărârea judecătoreasca, însă atunci când intră Primăria Mun. București, demnitatea pe care o ocupa îi insufla dorința de a nu respecta hotarare judecătoreasca.

Nu în ultimul rând, dorește sa sublinieze faptul ca respingerea prezentului recurs : impune nu numai pentru netemeinicia evidenta a acestuia ci si pentru ca, o eventuală admitere ar crea un precedent periculos, prin care cetățenii ar fi descurajați să-și mai valorifice drepturile în instanta, întrucât Primarul General are oricând posibilitatea sa refuze punerea in aplicare a unei hotarari judecătorești fara sa suporte in vreun fel rigorile legii.

5. Soluția asupra recursului

Examinând recursul, prin prisma motivelor de casare prevăzute de art. 488 alin. 1 pct. 5, 6 și 8 din Codul de procedură civilă, Curtea constată că este nefondat, pentru următoarele considerente de drept:

Cu privire la motivul de casare prevăzute de art. 488 alin. 1 pct. 5 C. pr. civ., recurenții au susținut că încheierea civilă pronunțată din data de 19.10.2023 este nelegală, persoana fizică Nicușor Daniel Dan fiind introdusă în cauză cu încălcarea art. 9 și art. 204 C. pr. civ., precum și a art. 24 alin. 3 din Legea nr. 554/2004. Astfel, s-a arătat că principiul disponibilității împiedica completarea cadrului procesual la solicitarea reclamanților la primul termen în rejudecare, fiind încălcate în acest fel reguli de procedură sancționate cu nulitatea, respectiv art. 9 și art. 204 din Codul de procedură civilă.

Curtea reține că potrivit prevederilor art. 24 alin. 3 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ (forma în vigoare la data înregistrării cererii de chemare în judecată, respectiv 17.10.2022), *la cererea creditorului, în termenul de prescripție a dreptului de a obține executarea silită, care curge de la expirarea termenelor prevăzute la alin. 1 și care nu au fost respectate în mod culpabil, instanța de executare, prin hotărâre dată cu citarea părților, aplică conducătorului autorității publice sau, după caz, persoanei obligate o amendă de 20 % din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere, care se face venit la bugetul de stat, iar reclamantului îi acordă penalități, în condițiile art. 906 din Codul de procedură civilă.*

În conformitate cu prevederile legale enunțate mai sus, în cazul cererii de chemare în judecată întemeiată pe dispozițiile art. 24 alin. 3 din Legea nr. 554/2004, a contenciosului administrativ, era obligatorie introducerea în cauză a conducătorului autorității.

Curtea constată că și în ipoteza în care s-ar aprecia că cererea formulată de către reclamanți reprezintă o modificare a cererii de chemare în judecată în condițiile art. 204 C. pr. civ., aceasta s-a realizat până la primul termen de judecată stabilit în rejudecarea cauzei, respectiv 19.10.2023. Or, ca urmare a deciziei Curții de Apel București de casare cu trimitere se realizează o rejudecare a cauzei, astfel că termenul din data de 19.10.2023 reprezintă primul termen de judecată în sensul prevederilor art. 204 C. pr. civ., fiind posibilă formularea unei cereri de modificare a acțiunii inițiale în sensul introducerii în cauză a conducătorului autorității publice, în temeiul art. 24 alin. 3 din Legea nr. 554/2004, a contenciosului administrativ.

Recurenții au mai susținut că încheierea de ședință din data de 9.11.2023 este nelegală, instanța considerând în mod eronat că a fost casată întreaga soluție, cu încălcarea regulilor de procedură a căror nerespectare atrage sancțiunea nulității.

Curtea reține că prin încheierea de ședință din data de 9.11.2023 prima instanță a apreciat că a fost casată întreaga soluție. Această măsură a primei instanțe este conformă

dispozitivului deciziei de casare, prin care a fost admis recursul declarat, s-a casat sentința civilă recurată și s-a dispus trimiterea cauzei pentru rejudecare aceleiași instanțe. Nu rezultă din considerentele acestei decizii faptul că ar fi fost dispusă o casare parțială, astfel că se impune respingerea ca nefondată și a acestui argument invocat de către recurenți.

Recurenții au mai susținut că prin respingerea excepției prematurității prima instanță a încălcat prevederile art. 24 din Legea nr. 554/2004, precum și ale art. 135 și 136 din Codul administrativ, având în vedere că la momentul înregistrării cererii reclamanților nu era împlinit termenul de 30 de zile prevăzut de art. 24 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, a contenciosului administrativ, și nu exista posibilitatea reală de a se parcurge termenul de 30 de zile prevăzut de art. 24 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, a contenciosului administrativ.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, a contenciosului administrativ, dacă în urma admiterii acțiunii autoritatea publică este obligată să încheie, să înlocuiască sau să modifice actul administrativ, să elibereze un alt înscris sau să efectueze anumite operațiuni administrative, executarea hotărârii definitive se face de bunăvoie în termenul prevăzut în cuprinsul acesteia, iar în lipsa unui astfel de termen, în termen de cel mult 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii.

Critica formulată se impune a fi respinsă ca nefondată, având în vedere că astfel cum a fost reținut de către prima instanță, termenul de 30 de zile prevăzut de art. 24 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, a contenciosului administrativ, devine aplicabil doar în situația în care nu ar fi fost prevăzut un alt termen prin sentința civilă nr. 7307/23.11.2021, ceea ce nu este cazul în speță, deoarece prin această hotărâre a fost obligat pârâtul Primarul general al municipiului București să introducă *de îndată* pe ordine a de zi a următoarei ședințe a Consiliului General al municipiului București proiectul de plan urbanistic zonal întocmit de către reclamanți. Prin urmare, soluția pronunțată cu privire la excepția prematurității respectă dispozițiile art. 24 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, a contenciosului administrativ.

S-a mai susținut de către recurenți faptul că prin respingerea excepției inadmisibilității prima instanță a încălcat prevederile art. 24 alin. 3 din Legea nr. 554/2004, a contenciosului administrativ. Astfel, s-a susținut că persoana fizică, Nicușor Dan, nu poate fi obligată la plata amenzii, deoarece nu este persoana obligată prin sentința civilă nr. 7307/2021.

Motivul se impune a fi respins ca nefondat, față de prevederile art. 24 alin. 3 din Legea nr. 554/2004 (forma în vigoare la data înregistrării cererii de chemare în judecată), care impun obligarea conducătorului autorității publice la plata amenzii de 20 % din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere.

Cu privire la motivul de casare prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 6 C. pr. civ., recurenții au susținut că prima instanță nu a motivat soluția cu privire la admisibilitatea cererii de obligare a pârâtului persoană fizică la plata amenzii, respectiv cu privire la pretinsa identitate dintre persoană fizică și calitatea de conducător al autorității publice.

Curtea reține că motivul de casare prevăzut de art. 488 pct. 6 C. pr. civ. intervine atunci când *hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază sau când cuprinde motive contradictorii ori numai motive străine de natura cauzei.*

Potrivit art. 425 alin. 1 lit. b) Cod procedură civilă, hotărârea va cuprinde considerentele, în care se vor arăta obiectul cererii și susținerile pe scurt ale părților, expunerea situației de fapt reținută de instanță pe baza probelor administrate, motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază soluția, arătându-se atât motivele pentru care s-au admis, cât și cele pentru care s-au înlăturat cererile părților.

În cauză, Curtea reține că prima instanță a analizat în mod concret susținerile din cererea de chemare în judecată și înscrisurile depuse la dosar, fiind cercetat fondul cauzei, prin prisma motivelor invocate de către reclamantă și, corespunzător, a apărărilor exprimate de către pârâtă în primul ciclu procesual. Se mai reține că în cuprinsul sentinței civile recurate s-a motivat soluția de admitere a cererii de chemare în judecată inclusiv din perspectiva prevederilor art. 24 alin. 3 din Legea nr. 554/2004.

Prin urmare, motivul de recurs prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 6 C. pr. civ. va fi respins ca nefondat. În același timp, dată fiind această constatare a instanței, nu se poate reține nici încălcarea art. 5, 6, 13 și 22 din Codul de procedură civilă, ori ale art. 6 paragraful 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, recurenții formulând aceste critici din perspectiva motivului de casare prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 5 C. pr. civ..

Cu privire la motivul de recurs prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 8 C. pr. civ., recurenții au susținut că aplicarea amenzii iar ulterior fixarea sumei care se va datora statului poate fi doar consecința neexecutării culpabile a unei hotărâri judecătorești definitive. Or, în cauză neexecutarea în termenul legal a titlului executoriu este consecința imposibilității obiective de a se introduce pe ordinea de zi proiectul PUZ întocmit de către reclamânți.

Motivul este neîntemeiat. Astfel, se reține că prin sentința civilă nr. 7307/23.11.2021 s-a dispus obligarea primarului general al municipiului București la introducerea de îndată pe ordinea de zi a următoarei ședințe a Consiliului general al municipiului București a proiectului de plan urbanistic zonal întocmit de către reclamânți. Susținerea recurenților în sensul că documentația de urbanism prezentată de către reclamânți prezintă vicii de legalitate nu poate fi reținută, având în vedere că acest aspect nu poate fi analizat în cauză de față, unde se realizează doar o verificare a îndeplinirii / neîndeplinirii dispozițiilor titlului executoriu, nu și verificarea legalității documentației de urbanism, acest aspect fiind necesar a fi verificat doar în procedura finalizată cu emiterea titlului executoriu.

Având în vedere considerentele expuse mai sus, în temeiul prevederilor art. 496 alin. 1 C. pr. civ., recursul declarat va fi respins ca nefondat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE**

Respinge, ca nefondat, recursul formulat de recurenții-pârâți **PRIMARUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI**, cu sediul în București, Sectorul 5, bd. Regina Elisabeta, nr. 47, și **DAN NICUȘOR-DANIEL**, cu domiciliul procesual ales la sediul Primăriei Municipiului București București, Sectorul 5, bd. Regina Elisabeta, nr. 47, în *împotriva Încheierilor de ședință din datele de 19.X.2023 și 9.XI.2023 și a Sentinței civile nr.5.934/17.XI.2023 ale Tribunalului București - Secția a II-a de contencios administrativ și fiscal, din Dosarul nr.28097/3/2022**, în contradictoriu cu intimații-reclamânți **TACLIT SABIN-ALEXANDRU**, și **NICU GEORGE EMANUEL**, ambii cu domiciliul procesual ales în județul Ilfov, Tunari, str. Anna Karenina, nr. 20.

Definitivă.

Pronunțată pe data de 14.V.2024, prin punerea soluției la dispoziția părților, prin mijlocirea grefei instanței.

PREȘEDINTE,
Daniela Panioglu

JUDECĂTOR,
Ana Corina Tudor

JUDECĂTOR,
Mircea Epuran

GREFIER,
Andra Gheonea

Red. Tehno. M.E./08.08.2024

Judecător fond: Mihaela Ionela Stanciu - Tribunalul București - Secția a II-a Contencios administrativ și fiscal
6 exemplare, 4 comunicări

